

Declaració per al canvi social i polític a Catalunya

La il·lusió i l'esperança de canvi està arribant a Catalunya; la il·lusió i l'esperança de donar resposta a l'emergència social i nacional que vivim, i canviar d'arrel el model social i econòmic que ens ha portat fins aquí; la il·lusió i l'esperança per construir una Catalunya millor, un país amb justícia social, ecològic, amb institucions transparents i radicalment democràtiques, amb igualtat entre les persones i amb llibertat per decidir la seva relació amb el món; la il·lusió i l'esperança per retornar el protagonisme a la ciutadania, a tots els homes i totes les dones que vivim a Catalunya.

Vivim temps durs, marcats per unes desigualtats creixents entre una minoria privilegiada, que ha aprofitat la crisi per enriquir-se, i una enorme majoria de persones que veuen com la seva vida és cada cop més precària i la seva veu més ignorada. Aquesta realitat no és casual: és el resultat de les polítiques dutes a terme pels respectius governs de Catalunya i d'Espanya –tot plegat, mentre descobríem la seva responsabilitat directa en un gran nombre de casos de corrupció–. Per acabar-ho d'adobar, l'Estat ha volgut ofegar les legítimes aspiracions democràtiques de Catalunya atacant el nostre autogovern, la nostra cultura, la nostra llengua.

Però la ciutadania no s'ha quedat de braços plegats; no s'ha resignat. Moltes persones s'han mobilitzat els darrers anys en defensa dels drets socials i dels drets nacionals. S'han mobilitzat al carrer (en manifestacions, en vagues, impulsant iniciatives legislatives populars...), en defensa d'allò que és i ha de ser de tots i totes, en la vindicació del bé comú (dels serveis públics, del dret a l'habitatge, a una feina digna, a un entorn natural habitable...); i també s'han mobilitzat davant les institucions. Les darreres eleccions municipals del 24 de maig han demostrat que el clam per una alternativa és majoritari, i que guanyar per canviar les coses és possible. Les coses ja estan canviant. Sí que es pot; ben a l'inrevés d'allò que ens han volgut fer creure, sí que es pot guanyar i fer les coses radicalment diferents; sí que es pot posar els homes i les dones d'aquest país com a protagonistes de la transformació social que millori el benestar de la majoria.

Ara cal que aquesta onada de canvi, d'il·lusió i d'esperança, arribi a tota Catalunya: cal articular aquesta majoria per tal de poder bastir una alternativa capaç de guanyar; una alternativa fonamentada en la suma i la unió dels moviments socials, en la pluralitat i la diversitat, en la plena participació democràtica des de baix, en la paritat de gèneres, en l'ètica i l'honestedat com a principis irrenunciables, en la convicció que existeix una altra forma d'entendre i de fer la política, en el compromís amb uns valors d'igualtat, llibertat i fraternitat.

Rescatem la ciutadania, no les i els responsables de la crisi

Per canviar el sentit dels esdeveniments, cal una política que promogui els interessos de les persones per damunt dels de les finances; la il·lusió pel canvi s'ha de traduir en millores concretes. Per tot plegat, volem impulsar una candidatura que es comprometi a:

1. Respondre a l'emergència i a les desigualtats socials amb un pla de rescat ciutadà que afronti les necessitats més urgents de la ciutadania: l'atur i la necessitat de la renda garantida, els desnonaments, l'alimentació, la pobresa energètica i la pobresa infantil. Hem de canviar d'arrel el sistema present –que ha provocat la crisi més greu de les

darreres dècades— per un altre que es fonamenti en l'equitat, els drets socials i laborals, l'ecologia i la solidaritat, tot centrant-se en la sostenibilitat de la vida i reconeixent els treballs reproductius i de cura.

2.Realitzar una auditoria ciutadana del deute de la Generalitat. Volem saber qui deu a qui i per què; i quina part d'aquest deute és legítima i quina no ho és. Els comptes públics han de ser transparents; auditar-los ens ha de permetre saber com s'han gastat els diners de tots i totes i garantir la prioritat dels pagaments corresponents a la despesa social.

3.Revertir la privatització directa o encoberta dels serveis públics que ha estat realitzada amb el pretext de la crisi —com ara el cas de la gestió de l'aigua— i potenciar-ne la qualitat i el control social; aquesta acció inclourà la revisió dels contractes i les externalitzacions que ha fet el govern de la Generalitat i també la paralització dels consorcis i de la venda de dades sanitàries a empreses privades.

4.Potenciar un sistema educatiu de qualitat —augmentant la inversió fins a equiparar-la amb la de la mitjana europea—, que tendeixi a una única xarxa pública que garanteixi tant l'accés universal des de l'escola bressol fins a la universitat, com la democràcia als centres d'ensenyament amb la participació vinculant de la comunitat educativa: ni LEC ni LOMCE.

5.Garantir la democràcia en les relacions econòmiques, l'ocupació digna i de qualitat i la fi dels salaris de misèria, de la precarietat i de les desigualtats de gènere al mercat laboral. El govern de Catalunya no pot contribuir, ni directament ni indirecta, a generar ocupació precària en la funció pública. Prou de regals fiscals i de sòl a firmes multinacionals. Volem combatre seriosament el frau i desenvolupar una política fiscal progressiva i ecològica.

6.Impulsar la transició cap a un nou model econòmic socialment just i ecològicament sostenible, fonamentat en les energies renovables, la defensa del territori, la fi de l'especulació del sòl i de la construcció d'infraestructures faraòniques. Defensem la sobirania alimentària, un món rural viu i una Catalunya lliure de transgènics.

7.Acabar amb la corrupció, amb més recursos i mesures per lluitar contra corruptors i corruptes, i multiplicant els mecanismes d'incidència de la ciutadania en els afers públics: amb tota la transparència, codi d'ètica, referèndums revocatoris i abrogatius, processos de participació ciutadana en l'elaboració de polítiques públiques, nova llei electoral, limitació de mandats i eliminació dels privilegis dels polítics.

8.Construir una societat d'igualtat entre les persones (homes i dones, d'aquí i vingudes de fora, de qualsevol orientació sexual...), que garanteixi el dret al propi cos; una societat lliure de violència masclista, d'intolerància, de discriminació, de racisme i de xenofòbia.

9.Potenciació dels mitjans de comunicació públics sota control democràtic ciutadà, tot afavorint l'accés a la informació de tota la ciutadania, i el programari i la xarxa lliures. Volem una política cultural que potenciï la desmercantilització de la cultura.

10.Impulsar una Catalunya solidària amb el món, desmilitaritzada i defensora d'una cultura de la pau. Ens comprometem amb la lluita del poble d'Europa contra els programes i les polítiques de la Troika, per refundar Europa des dels principis de la democràcia. Volem un canvi del marc jurídic actual europeu i particularment del disseny de la zona euro, que escanya avui els països de la perifèria. Som una candidatura compromesa amb la lluita dels pobles que, com Grècia, resisteixen davant dels atacs del

capitalisme més salvatge.

Un full de ruta constituent per refundar el país

No n'hi ha prou amb un canvi de polítiques; necessitem una alternativa de govern per impulsar un veritable procés constituent per decidir-ho tot: el model econòmic i social, i les relacions amb l'Estat. Si les aspiracions nacionals, socials i democràtiques van cadascuna per la seva banda, o se subordinen les unes a les altres, no hi haurà mai una majoria popular a Catalunya i sempre ens governaran aquells que diuen que defensen el país mentre n'espolien el bo i millor cada dia. Volem una candidatura que defensi la plena sobirania de Catalunya en el terreny social, nacional i democràtic. Volem la sobirania real; no una sobirania formal subjugada a les imposicions de la Troika o del TTIP. El full de ruta de Mas parla d'independència, però en realitat buida de contingut la sobirania de Catalunya i la posa en mans del poder financer.

Un procés constituent és la resposta estratègica a l'esgotament de l'actual model institucional i social; i a la necessitat d'iniciar una nova fase. Permet articular el malestar social, nacional i democràtic, tot sintetitzant-lo en un procés de recuperació de la sobirania en tots els aspectes i d'extensió de la democràcia a tots els àmbits. Cal una veritable refundació del nostre país; per això, les eleccions del 27S han de ser constituents: s'ha acabat una etapa, i cal començar-ne una altra.

Catalunya necessita iniciar un procés constituent propi –fonamentat en la plena sobirania del poble català com a subjecte col·lectiu que pot decidir el seu futur– que no estigui subordinat, ni sigui subaltern, a cap altre marc. L'obertura d'un procés constituent català propi, i no subordinat, és la contribució que des de Catalunya podem fer a la ruptura del Règim de 1978 a tot l'Estat, des d'una voluntat de col·laboració fraterna entre els pobles i des de l'impuls de processos constituents que puguin interinfluir-se i afavorir-se mútuament des de la pròpia identitat de cadascun. Iniciar un procés constituent no prefigura el resultat final de la relació que Catalunya hagi de tenir amb la resta de l'Estat: una república catalana és tan compatible amb un horitzó independentista com amb un de federalista o de confederalista.

Un procés constituent implica decidir-ho tot: decidir-ho davant d'aquells que no volen que ho fem, davant de l'Estat espanyol, davant del poder financer, davant dels interessos privats que utilitzen la crisi per enriquir-se... Per això necessitem un procés popular, participatiu i des de baix, en què la ciutadania, les organitzacions i les entitats socials tinguin el protagonisme i no estiguin dirigits per un nucli d'experts que diguin que parlen en nom de tothom. Proposem, doncs, un full de ruta constituent que ha d'implicar la realització d'un referèndum per a decidir quina relació volem mantenir amb l'Estat espanyol, un procés de definició d'un nou marc jurídic i institucional de Catalunya, i l'elaboració d'una Constitució i la seva ratificació.

El poble de Catalunya no està sol en els seus anhels de canvi. Per tota l'Europa Mediterrània, de Portugal fins a Grècia, s'estenen els moviments de protesta i de canvi; s'estén l'esperança. La nostra perspectiva és l'aliança dels pobles euromediterranis contra les polítiques d'austeritat i l'atac a la seva sobirania. Sense una aliança dels pobles no hi ha victòria contra el poder financer i les institucions internacionals antidemocràtiques.

Ha arribat el moment

El protagonisme ha de ser de les persones. Volem impulsar un procés de confluència de totes les persones que creuen que cal una alternativa de govern a Catalunya. No cerquem, però, la unió d'organitzacions, sinó de la ciutadania. Cal tenir en compte els valors i les idees –i el poder fer-les realitat– més que no pas les organitzacions i les sigles; i ara és possible fer-ho. Per això cal la mobilització ciutadana, des de baix, i a cada racó del país. La unió fa la força; la unió entre sectors diversos, entre moviments socials i polítics. La unió de tots aquells i totes aquelles que ja estan treballant, per fer possible l'alternativa, en moviments socials, sindicats, associacions de veïns, plataformes ciutadanes, ONG, escoles, hospitals, feines diverses... La unió, en definitiva, entre les persones, les veritables protagonistes, les artífexs del canvi.

Volem construir la candidatura de la Catalunya popular davant la Catalunya de les classes privilegiades. Dos models de Catalunya estan en joc: la Catalunya de les finances i la Catalunya de la majoria. No importa d'on venim, sinó cap on volem anar; i volem guanyar per obrir una nova etapa a Catalunya: una nova etapa en què la prioritat no siguin els bancs, ni els mercats, ni els poderosos; una nova etapa de justícia social, en què la prioritat sigui la vida i el benestar dels veïns i les veïnes; de la majoria, la gent.